

116. Profitt i velferden

Det har de siste årene vært en økning i privateide selskap som tjener penger på velferdstjenester som tradisjonelt har vært drevet av det offentlige. Alt fra sykehjem, asylmottak og barnehager til renovasjon, renhold og vaktmestertjenester har de siste årene blitt big business.

Eierne tar sjelden ut vanlig utbytte, men benytter kompliserte selskapsstrukturer, skyhøye styrehonorarer, internfakturerings og handel med tilknyttede selskaper for å hente ut penger av bedriftene. Ofte gjemmes pengene bort i skatteparadis i utlandet.

Et viktig skille når vi snakker om private velferdsaktører går mellom de private ideelle og de private kommersielle. At private ideelle som Kirkens Bymisjon driver rusomsorg eller at Norsk Folkehjelp driver asylmottak er en styrke for Norge. Utfordringen er når de aktørene som har profitt som mål skal få tjene seg rike på skattebetalernes regning. Fellesskapet er tjent med at pengene vi betaler i skatt går til best mulig velferd og ikke til privat profitt.

Når store deler av skattepengene som er bevilget til velferd ender i lommene på private eiere, svekkes tilliten til skattesystemet og til velferdsstaten. I tillegg er velferdsprofitørene med på å øke forskjellene ved at de ansatte i de private virksomhetene lønnsmessig blir hengende langt bak kolleger i offentlige virksomheter.

Arbeiderpartiet i Bergen mener:

- At Arbeiderpartiet må ta klar stilling til i hvilken grad man ønsker å la private aktører gjennomføre oppgaver som tidligere har vært et offentlig ansvar.
- Det bør settes ned et utvalg som skal utrede omfanget av profitt fra offentlig finansierte velferdstjenester.
- Arbeiderpartiets stortingsgruppe må foreslå tiltak som kan sørge for at offentlige midler som bevilges til velferdstjenester, i sin helhet går til dette formålet. "

Vedta: Oversendes redaksjonskomiteen.

117. Ikke økning i straffnivå

I Norge er fengselsstraff bygget på tre bærebjelker. For det første har straff en allmennpreventiv effekt. Den skal forhindre at personer utfører handlinger samfunnet ser på om galt. Det andre punktet er vern av samfunnet. I en bestemt tid etter domfellelse skal samfunnet vernes fra personen som har begått en straffbar handling, samt at personen skal straffes for sin handling. Den siste av de tre bærebjelkene er rehabilitering. Det norske fengselssystemet er bygget på at man skal få oppfølging og rehabilitering innenfor murene som skal gjøre personen i bedre stand til å takle samfunnet ute etter endt dom. Dette for å unngå at det begås nye kriminelle handlinger.

I Norge er det en tilbakefallsprosent blant straffedømte menn på 50 %, mens den blant kvinner er på 34 %. Statistikk fra SSB viser at desto tidligere du blir dømt for ditt første lovbrudd, jo høyere er sannsynligheten for at du kommer tilbake i fengsel. Internasjonal forskning viser at lange fengselsstraffer har negativ innvirkning på rehabiliteringen. Dette fordi man etter lang tid i fengsel vil ha problemer med å fungere normalt ute i samfunnet. Det må legges vekt på alle de tre bærebjelkene når man utformer strafferammer, ikke bare tanken om lengst mulig straff.

42 **Arbeiderpartiet i Bergen mener at:**

- 43 • Arbeiderpartiets stortingsgruppe ikke skal henge seg på den populistiske bølgen med krav om
- 44 høyere straffenivå.
- 45 • At fokuset på rehabilitering fremdeles skal være en av de viktigste bærebjelkene i vårt syn på
- 46 kriminalomsorgen.

47 Vedta: [Oversendes redaksjonskomiteen.](#)